

POEM

STOMFF ANDREI AUREL

POEM

Albaștrii, ochii tăi adânci
Sunt două stânci de netrecut.
În fața lor, mă simt pierdut.
Știind vorbi și totuși mut.
Căci ard cu-n foc necunoscut
Albaștrii, ochii tăi adânci.

De m-or urî, de m-or iubi,
Mereu vor fi un început
Și gânduri care m-au durut
Se vor ascunde în trecut.
Doar visul îmi va fi un scut,
De m-or ura, de m-or iubi.

Același chip de lut voi fi,
Și voi dori să fi știut
Cum să plătesc acel tribut
Iubirii de argonaut.
Și poate fără să fi vrut
Același chip de lut voi fi.

Trăind, aceiași zori de zi
Vor fi izvor de bucurie.
Și cu nespusă gingășie,
Vei fi zefir și vijelie,
Cea mai frumoasă simfonie,
Trăind, aceiași zori de zi.

Iubind, timid, în poezii,
Pe mii de file de hârtie,
Ce nu-ndrazneam să-mi spun nici mie
Am scris. Și-acum îmi pare-a scrie
Un fel de dulce reverie,
Iubind, timid, în poezii.

Albaștrii, ochii tăi adânci,
De m-or ura, de m-or iubi,
Același chip de lut voi fi,
Trăind aceiași zori de zi,
Iubind, timid, în poezii,
Albaștrii ochii tăi adânci.